

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/219/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113207517
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7113207517.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a sudcov JUDr. Ladislava Duditša a Mgr. Angeliky Sopoligovej, v spore žalobkyne P. S. M., nar. XX.X.XXXX, bytom v O., F. X, zastúpenej advokátom JUDr. Milanom Szöllössym, so sídlom v Košiciach, Kováčska 28, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, v spore o zaplatenie 1.732,37 eura s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 19C 86/2013-216 zo dňa 17.2.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietajúcej časti III. výroku o zaplatenie sumy 595,89 eura s príslušenstvom.

M e n í rozsudok v IV. výroku tak, že n e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov konania.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení :

I. Konanie o zaplatenie sumy 74,48 EUR z a s t a v u j e .

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňu sumu 513,14 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 387,88 EUR od 14.7.2012 do zaplatenia a vo výške 8,75 % ročne zo sumy 125,26 EUR od 29.11.2012 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

IV. Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov konania vo výške 42 %.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetom sporu je nárok žalobkyne uplatnený titulom náhrady škody, ktorá žalobkyňu vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou z 30.8.2011 pri prevádzke motorového vozidla vinníkom L. T., ktorý mal u žalovaného v čase nehody uzatvorené povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom podľa zákona č. 381/2001 Z. z. s tým, že voči menovanému bolo v tejto súvislosti začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví, ktoré bolo ukončené dohodou o zmierní uzavretou medzi obvineným a žalobkyňou v konaní 2Pv 559/2011 o prečine ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zákona. Ide o priamy nárok žalobkyne, vyplývajúci z osobitného zákona č. 308/2001 Z.z., ktorý analogickým použitím ust. § 4 ods. 1 cit. zákona zahŕňa v sebe okruh

nárokov náhrady: 1/ škody na zdraví, 2/ nákladov pri usmrtení, 3/ škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, 4/ ušlého zisku a 5 / účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov pod bodmi 1/ až 4/ (za ďalších zákonom stanovených podmienok), ktorý je súčasne potrebné posúdiť tiež v kontexte so všeobecnou úpravou náhrady škody podľa Občianskeho zákonníka.

3. Žalobkyňa si voči žalovanému uplatnila popri sebe niekoľko nárokov náhrady škody, ktoré súd posúdil právne jednak ako A/ nároky náhrady škody v podobe účelných nákladov spojených s liečením (§ 449 OZ) spadajúcich pod náhradu škody na zdraví v užšom slova zmysle, B/ nárok na náhradu škody vzniknutej stratou veci a C/ ako nároky náhrady škody spadajúce pod náhradu škody na zdraví v širšom význame. Aj keď v danom prípade nejde o zodpovednostný vzťah medzi stranami sporu, musia byť splnené základné predpoklady uplatneného nároku, a to povinnosť tvrdenia a povinnosť preukázania zo strany žalobkyne, že 1/ jej škoda vznikla, že 2/ vo vzťahu k žalovanému je daný základ nároku v súvislosti s protiprávnym konaním osoby, ktorá v čase nehody mala u žalovaného uzatvorené povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, že 3/ medzi škodou a protiprávnym konaním je príčinná súvislosť a že 4/ poisťovňa škodu žalobkyni odmietla plniť. V konaní pritom nebolo sporným, že žalobkyňa si uplatnila voči žalovanému dňa 12.4.2012 náhradu nákladov v súvislosti s nákupom naslúchacieho prístroja v sume 387,88 eur a s pobytom v kúpeľoch F. vo výške 550,48 eur, tiež náhradu za bolestné, dňa 27.8.2012 náhradu nákladov vo výške 776,16 eur (náklady týkajúce sa poplatkov počas neprítomnosti v Nórsku, poplatky za lieky, lekárske vyšetrenia, poštovné a cestovné náklady do kúpeľov F.) a dňa 22.3.2013 náhradu poplatku za služby v kúpeľoch F. vo výške 17,85 eur, a to písomne, a že žalovaný z týchto nárokov časť uznal, súčasne vyplatil čiastku 74,48 eur, na základe čoho žalobkyňa žalobu v tejto časti vzala späť. Súd konanie v tejto časti v súlade s ust. § 145 ods. 2 CSP zastavil.

4. Žalobkyňa si v predmetnom konaní uplatnila náhradu škody v podobe nákladov spojených s liečením, a to: cestovné SLK F., poplatky za lieky, 2x poplatok za vjazd SLK F.Š., 2x diaľničná známka, poplatky za služby SLK F. a ubytovanie SLK F.. Súd z uplatnených nákladov posúdil ako liečebné náklady poplatky za lieky a ubytovanie SLK F..

5. Cestovné SLK F., 2x poplatok za vjazd SLK F., 2x diaľničná známka, poplatky za služby SLK F., ktoré boli vynaložené v súvislosti s pobytom v kúpeľoch, súd právne posúdil ako náklady spadajúce pod škodu na zdraví v širšom slova zmysle.

6. Nárok z titulu zaplatených poplatkov na lieky vo výške 55,01 eura podložila príslušnými pokladničnými bločkami, pričom žalovaný v konaní rozporoval ich účelovosť a súvislosť s dopravnou nehodou. Prvoinštančný súd uzavrel, že žalobkyňa v podaní nepreukázala, že zakúpené lieky a drogistický tovar (napr. Acne gel, odlíčovací obrúsky), resp. iný tovar - šaratica boli vynaložené v príčinnej súvislosti s predmetným poškodením na zdraví, resp. mali slúžiť na ozdravenie a zlepšenie vzniknutého zdravotného stavu žalobkyne. Žalobkyňa v konaní okrem dokladov o zakúpení konkrétneho tovaru listinné doklady nepredložila. Súd preto tento nárok z dôvodu neunesenia dôkazného bremena posúdil ako nedôvodný. Za ubytovanie v kúpeľoch žalobkyňa uplatnila predmetný nárok vo výške 476,-eur (pôvodne vo výške 550,48 eur, z ktorej čiastky zobrala žalobu vo výške 74,48 eur späť, pričom uvedený poplatok bol vyúčtovaný v súvislosti s príplatkom za jednolôžkovú izbu počas celého pobytu v kúpeľoch. Žalovaný v spore namietal, že ide o náklady, ktoré nie sú spojené s liečebným procesom žalobkyne. Prvoinštančný súd považoval tento výdavok vynaložený za účelom lepšieho komfortu žalobkyne v porovnaní s tým, aký by mala žalobkyňa pri poskytnutí 2-lôžkovej izby, teda ide o určitý nadštandard pobytu, ktorého zmyslom nie je podporiť liečebný proces poškodeného. Túto časť nároku preto považoval súd za nedôvodnú.

7. Pokiaľ žalobkyňa uplatnila náhradu nákladov vynaložených v súvislosti so stratou veci, naslúchacieho prístroja vo výške 387,88 eura tvrdiac, že v čase dopravnej nehody mala nasadený v uchu prístroj Siemens, keďže už v tej dobe trpela sluchovou poruchou, považoval prvoinštančný súd obranu žalovaného, ktorý namietal, že nie je jasné, v akej hodnote bol pôvodný naslúchací prístroj, ktorý mala žalobkyňa pri dopravnej nehode stratiť za nedôvodnú, keďže žalobkyňa doložila do sporu aj listinný doklad, záručný list zo dňa 22.4.2008, ktorým preukázala svoje tvrdenie, že vlastníčkou takéhoto prístroja bola. Žalobkyňa zároveň preukázala, že za nový naslúchací prístroj zaplatila sumu 387,88 eura. Súd prvej inštancie žalobný návrh v tejto časti o zaplatenie sumy 387,88 eura považoval za dôvodný.

8. Žalobkyňa v spore uplatnila náhradu škody v podobe ďalších nárokov a to a/ Poplatky za telefón 9/2011, 11/2011, 12/2011 vo výške 127,89 eur, poplatok za oneskorenie zaplata inkasa vo výške 105,46 eur, poplatok za odkladanie pošty od 6.9. do 29.2.2012 vo výške 69,90 eur, doprava z letiska vo výške 53,43 eur, parkovné za 18 dní + povinné umytie auta vo výške 167,37 eur, poplatky za povinné lekárske prehliadky pred nástupom do zamestnania vo výške 71,84 eur, t.j. spolu vo výške 595,89 eur.

9. Žalobkyňa vo vzťahu k týmto nárokom, ohľadne ktorých si splnila povinnosť skutkového tvrdenia, predložila ako dôkazy písomnosti v inom než štátnom jazyku (súčasne nie v českom jazyku), ktorú skutočnosť rozporoval žalovaný so záverom spochybnenia tohto nároku, čo do jeho preukázania.

10. V súlade s novým procesným predpisom Civilný sporový poriadok, súd uložil žalobkyni postupom podľa ust. § 253 ods. 1 CSP povinnosť zložiť preddavok na vykonanie ňou navrhovaného dôkazu (návrh na č. I. 143 spisu) - preklad listín do štátneho jazyka s tým, že nakoľko žalobkyňa preddavok nezaplatila v stanovenej lehote, súd jej zástupcovi písomne oznámil, že navrhovaný dôkaz nevykoná (§ 253 ods 3 CSP). Žalobkyňa vo svojom poslednom písomnom podaní z 9.1.2017 opätovne odôvodnila tieto nároky, pričom poukázala tiež na preklad listinných dokladov vzťahujúcich sa na predmetné nároky. Malo by pritom ísť o "preklady", z ktorých nie je zrejmé, kým boli vyhotovené, kedy boli vyhotovené a ktorých konkrétnych listín sa týkajú, keďže tieto preklady nie sú žiadnym spôsobom spojené (zviazané) s prekladanou písomnosťou. Súd v tejto súvislosti uviedol, že preklad písomností z iného než štátneho jazyka do štátneho jazyka je činnosť, na ktorú sú potrebné určité špecializované odborné znalosti, preto ho v súdnom konaní uskutočňujú v zásade prekladatelia zapísaní do zoznamu prekladateľov, pre ktoré prípady súd v zásade neskúma, či prekladateľ má požadované odborné znalosti. Okrem toho túto činnosť môže realizovať tiež osoba nezapísaná v zozname prekladateľov postupom podľa ust. § 15 zák. č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prípadne súd nevyklučuje postup podľa ust. § 206 CSP (Ak je potrebné posudzovať skutočnosti, na ktoré treba odborné znalosti, súd na návrh vyžiada odborné vyjadrenie od odborne spôsobilej osoby). Vo všetkých uvedených prípadoch musí byť splnená podmienka odbornej spôsobilosti toho, kto preklad listinného dôkazu uskutočnil, inak podľa názoru súdu takýto dôkaz nie je relevantným a súd naň neprihliada. V danom prípade nie je zrejmé, či ten, kto realizoval preklad listinných dokladov, spĺňa podmienku odbornej spôsobilosti na tento úkon (činnosť) a preto z uvedených dôvodov súd na žalobkyňu predložené listinné doklady v inom než štátnom jazyku neprihliadol. Na základe uvedeného žalobkyňa ohľadne týchto nárokov neunesla dôkazné bremeno a súd preto tieto nároky považoval za nedôvodné.

11. Uplatnený nárok náhrady cestovného vo výške 96,66 eur (náklady na pohonné látky vynaložené v súvislosti so zabezpečeným dovozom a odvozom z Košíc do Piešťan a späť za použitia osobného MV prostredníctvom brata žalobkyne) súd posúdil ako odôvodnený, pretože spadá pod náhradu škody na zdraví v širšom slova zmysle ako iný nárok, pričom ide o účelne vynaložené náklady, ktoré musí poškodený obvykle vynaložiť v súvislosti s odstránením následkov vzniku škody, medzi ktoré patria napr. náklady na dopravu do miesta opravy (R 7/1992, R 12/1991). Súd za použitia analógie považoval tieto výdavky ako náklady na dopravu do miesta, kde sa žalobkyňa podrobila liečebnému procesu, teda ide o účelne vynaložené náklady súvisiace s predmetnou dopravnou nehodou a a jej následným poškodením, resp. odstraňovaním následkov tohto poškodenia.

12. Súd priznal aj náhradu 20,-eur za výdavok na nákup dvoch 10-dňových diaľničných známok v súvislosti s použitím MV pri dovoze do kúpeľov a odvoze z kúpeľov. Žalovaný vo vzťahu k tomuto nároku namietal účelnosť týchto výdavkov s odôvodnením, že žalobkyňa nemusela použiť diaľnicu pri cestovaní motorovým vozidlom do kúpeľov a späť. Súd predmetnú námietku posúdil ako nedôvodnú.

13. Rovnako žalovaný rozporoval aj uplatnený poplatok za vstup do SLK F. vo výške 3,-eura a vo výške 1,-euro, ktoré žalobkyňa vynaložila v súvislosti so vstupom motorového vozidla do kúpeľov F., ktorým pricestovala a odcestovala z kúpeľov. Prvoinštančný súd považoval aj tento nárok za dôvodný.

14. Pokiaľ žalobkyňa uplatnila poplatok za služby v SLK F. vo výške 17,85 eur za vypratíe odevov práčovňou kúpele F., ktorého účelnosť žalovaný tiež namietal, prvoinštančný súd predmetný nárok

nepovažoval za dôvodný, pretože ani netvrdila, že by jej zdravotný stav nedovoľoval zabezpečiť si vyčistenie odevov svojpomocne a tieto náklady za úkony nemali súvis s dopravnou nehodou a jej následným poškodením na zdraví.

15. Nárok za poštovné vo výške 4,60 eura odoslaním originálu potvrdenia z nemocnice o tom, že je hospitalizovaná za účelom, aby cestovná kancelária mohla stornovať cestovné náklady na kongres považoval súd za dôvodný a nesporný. Pokiaľ žalovaný v tejto položke namietal, že žalovaná mohla oznámenie realizovať povedzme aj emailom, súd predmetnú obranu žalovaného neuznal.

16. Prvoinštančný súd preto žalobe v časti o zaplatenie sumy spolu vo výške 513,14 eur vyhovel (t.j. vo výške 387,88 eur titulom náhrady škody vzniknutej stratou vecí, vo výške 96,66 eur - cestovné, vo výške 20 eur - cena diaľničných známok, vo výške 4 eura - poplatok za vstup MV do kúpeľov a 4,60 eur ako poštovné), na zaplatenie ktorej žalovaného zaviazal. Pretože žalovaný bol s úhradou tejto čiastky v omeškaní, popri istine ho súd zaviazal tiež na zaplatenie 8,75% úrokov z omeškania zo sumy 387,88 eur od 14.7.2012 do zaplatenia a zo sumy 125,26 eura od 29.11.2012 do zaplatenia.

17. Žalobkyňou uplatnené nároky v nepriznanej výške nepovažoval súd za dôvodné, preto žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol.

18. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ust. § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP (ohľadne zastavujúcej časti konania) v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko žalovaný mal v konaní čiastočný úspech, súd mu priznal náhradu trov pomerne vo výške 42% (po odpočítaní neúspechu žalobcu 29% od úspechu vo výške 71%).

19. Žalobkyňa podala odvolanie proti tretiemu výroku rozsudku, v ktorom okresný súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol ako aj proti štvrtému výroku, ktorým okresný súd priznal žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 42%.

20. Navrhla odvolaciu súdu, aby rozsudok zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu škody ešte v sume 595,89 eura, 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 29.11. do zaplatenia a nahradiť žalobkyňu trovy konania v rozsahu 100% a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

21. Uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

22. Poukázala na skutkový stav preukázaný pred súdom prvej inštancie poukazujúc na to, že žalobkyňa dlhodobo pracuje v Nórsku, kde je zamestnaná ako lekárka a podobne tomu bolo aj v čase dopravnej nehody. V dobe, keď sa jej stala dopravná nehoda, bola krátkodobo na návšteve na Slovensku a 5.9.2011 mala opätovne nastúpiť do svojho zamestnania v Nórsku. Návrat žalobkyne do miesta je trvalého pobytu jej však bol práve v dôsledku dopravnej nehody znemožnený. Pri dopravnej nehode nesporne utrpela vážne zranenia, ktoré si vyžiadali jej dlhodobú hospitalizáciu v trvaní 11 týždňov, následnú kúpeľnú liečbu a dlho trvajúcu práceneschopnosť. V tejto súvislosti jej vznikli náklady, ktoré sa prejavili v jej majetkovej sfére, nakoľko vynaložením týchto nákladov došlo k zníženiu jej majetkových hodnôt. Žiadne z týchto nákladov by jej neboli vznikli nebyť vyššie uvedenej dopravnej nehody. Ide teda o majetkovú ujmu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a ktorá je vyjadriteľná finančným ekvivalentom.

23. Žalobkyňa konkrétne vznikli zvýšené náklady spočívajúce v platbách za telefonické služby v sume 127,89 EUR za hovory uskutočnené v priebehu mesiacov september, november a december roku 2011. Žalobkyňa v dôsledku neočakávanej udalosti (dopravnej nehody) a jej následnej hospitalizácie, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že k dopravnej nehode došlo krátko pred jej návratom do Nórska, kde dlhodobo žije a pracuje, musela urýchlene riešiť hneď niekoľko záležitosti. Predovšetkým musela oboznámiť svojho zamestnávateľa, že utrpela zranenia pri dopravnej nehode a že nemôže nastúpiť do zamestnania, musela telefonicky zabezpečiť zastupovanie v zamestnaní, musela telefonicky oznámiť nórskej poisťovni, že je práceneschopná, musela zrušiť svoju plánovanú účasť na kongrese, ktorý sa mal uskutočniť dva týždne po dopravnej nehode, musela telefonicky oznámiť na letisku v Nórsku, že si nemôže vyzdvihnúť tam zaparkované svoje motorové vozidlo v plánovanom termíne, musela telefonicky zrušiť zakúpenú letenku na cestu späť do Nórska a objednať novú a vybaviť ešte množstvo ďalších záležitostí. Žalobkyňa ďalej vznikli náklady z dôvodu povinnosti zaplatiť sankčný poplatok za oneskorenie

zaplatenia mýtného poplatku. Žalobkyňa mala povinnosť zaplatiť mýtny poplatok za použitie diaľnice v Nórsku, ktorú použila za účelom dopravy z miesta svojho dlhodobého pobytu a výkonu práce na letisko v Nórsku pred odletom na Slovensko. Faktúra na úhradu mýtného poplatku jej bola doručená na adresu jej dlhodobého pobytu v Nórsku a pre úraz a následnú hospitalizáciu na Slovensku si nemohla uvedenú zásielku vyzdvihnúť. Lehota na zaplatenie uvedeného mýtného poplatku uplynula dňa 2.11.2011, teda počas liečenia a pobytu žalobkyne na Slovensku. V dôsledku oneskorenej úhrady následne musela žalobkyňa uhradiť sankčný poplatok v sume 105,46 EUR. Ďalším nákladom, ktorý musela žalobkyňa v dôsledku dopravnej nehody vynaložiť, bol poplatok za odkladanie pošty v mieste jej dlhodobého pobytu a výkonu práce v Nórsku počas jej neplánovanej hospitalizácie a liečby na Slovensku v období od 6.9.2011 do 29.2.2012, a to v sume 69,90 EUR. Žalobkyňa v súvislosti s utrpenou dopravnou nehodou taktiež vznikli náklady spojené s platbou za parkovanie jej motorového vozidla na letisku v Nórsku. Žalobkyňa mala objednané parkovanie na letisku v Nórsku len na 6 dní. Keďže však bola pri dopravnej nehode zrazená motorovým vozidlom a následne hospitalizovaná, nemohla sa v plánovanom termíne vrátiť do Nórska, v dôsledku čoho jej vznikli náklady s platbou za dlhšie než plánované obdobie parkovania. V súvislosti s predĺženým obdobím parkovania musela žalobkyňa zaplatiť aj za službu povinného umytia motorového vozidla. Celkové náklady s predĺženým obdobím parkovania tak predstavovali sumu 167,37 EUR. Ďalšie náklady predstavuje suma vynaložená žalobkyňou na dopravu po jej návrate do Nórska po hospitalizácii a liečbe, ktorú podstúpila na Slovensku. Keby sa bola žalobkyňa vrátila do Nórska v plánovanom termíne, mala zabezpečený odvoz do miesta svojho dlhodobého pobytu v Nórsku vlastným motorovým vozidlom zaparkovaným na letisku. Nakoľko však v dôsledku dopravnej nehody musela svoj pobyt na Slovensku neplánovane dlhodobo predĺžiť, musela dať svoje motorové vozidlo z letiska v Nórsku odviezť, nakoľko jeho zotrvanie na tomto parkovisku počas celej doby až do času návratu žalobkyne do Nórska by stálo mimoriadne vysoké náklady. V dôsledku toho následne po návrate do Nórska nemala zabezpečený odvoz z letiska a musela využiť autobusovú dopravu a následne taxi službu. V súvislosti s tým je vznikli náklady v celkovej sume 53,43 EUR. Po návrate do Nórska bola žalobkyňa v dôsledku zranení utrpených pri dopravnej nehode práceneschopná ešte tri mesiace. Každý mesiac preto musela podľa nórskeho právneho poriadku povinne absolvovať lekársku prehliadku u obvodného lekára, za ktoré následne musela zaplatiť celkovú úhradu v sume 71,84 EUR. Táto práceneschopnosť bola žalobkyňu spôsobená výlučne dopravnou nehodou a ku vzniku uvedených nákladov by nebolo inak došlo. Celkovo vyššie uvedené náklady, ktoré musela žalobkyňa vo výlučnej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou vynaložiť, predstavovali sumu 595,89 EUR.

24. Žalobkyňa vznik vyššie uvedenej škody v konaní pred prvoinštančným súdom preukazovala predložením dokladov preukazujúcich vynaloženie nákladov v nórskom jazyku a ich prekladom. Vznik uvedenej škody žalobkyňa podrobne zdôvodnila ako ústne pri svojom výsluchu na pojednávaní, tak i písomne v podaní zo dňa 9.1.2017. Jediným dôvodom, ktorý uviedol okresný súd pre nepriznanie náhrady tejto škody, bola skutočnosť, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie nároku v tejto časti, nakoľko nepredložila súdu náležitý preklad predložených listinných dôkazov. Preklad dokumentov, ktorý súdu žalobkyňa, predložila považoval súd za nedostatočný, nakoľko nebol vyhotovený odborne spôsobilou osobou a súd ho preto nepovažoval za relevantný a neprihliadal naň.

25. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalovaná prvý krát spochybnila škodu vo vyššie uvedenom rozsahu v sume 595,89 EUR z dôvodu jej dokladovania a preukazovania listinami v cudzom jazyku až na pojednávaní dňa 28.10.2016, kedy jej zástupca poukázala na to, že listinné doklady sú v inom než slovenskom jazyku. Dovtedy žalovaná takúto námietku nevzniesla, o čom svedčí aj jej vyjadrenie k žalobe zo dňa 31.5.2013, v ktorom namietala len účelnosť a nevyhnutnosť vynaloženia týchto nákladov a preukázanie ich príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Predloženú dokumentáciu v nórskom jazyku preukazujúcu výšku a druh vynaložených nákladov však nespochybnila. Je potrebné dodať, že žalovaná nespochybnila dokumenty z dôvodu, že boli v inom než slovenskom jazyku, ani v komunikácii so žalobkyňou pred podaním žaloby.

26. Po tom, čo žalovaná spochybnila doklady predložené žalobkyňou z dôvodu, že sú v inom ako slovenskom jazyku na pojednávaní dňa 28.10.2016 zároveň súd na predvolaní na pojednávanie zo dňa 1.12.2016 oznámil žalobkyňu, že nebude vykonávať preklad týchto listinných dokladov. Žalobkyňa preto zabezpečila preklad uvedených dokumentov a tento preklad listinných dokladov predložila súdu s podaním zo dňa 9.1.2017. Žalobkyňa v uvedenom podaní presne označila, ktoré jednotlivé listinné doklady v cudzom jazyku preukazujú vynaloženie konkrétnych nákladov a súčasne presne označila číslovaním preklad týchto dokumentov ako „Dokument č. 1 až 16“ a ktorý list prekladu patrí ku ktorému

dokumentu v cudzom jazyku. Aj keď teda preklad dokumentov v cudzom jazyku nebol zviazaný s prekladnými listinami, súdu bol preklad predložený prehľadne tak, že za každým dokumentom v cudzom jazyku nasledoval jeho preklad. Súčasne bol preklad označený a v podaní žalobkyne opísaný spôsobom, ktorý umožňoval jeho priradenie ku jednotlivým dokumentom v cudzom jazyku. Preto nemožno akceptovať dôvod uvedený zo strany okresného súdu, že nebolo zrejmé, ktorých konkrétnych listín sa preklad týka.

27. Po tom, čo žalobkyňa predložila súdu tento preklad dokumentov v cudzom jazyku, žalovaná strana tento preklad nenamietala. Zo zápisnice z pojednávania dňa 18.1.2017 vyplýva, že zástupca žalovanej potvrdil, že disponujú vyjadrením žalobkyne zo dňa 9.1.2017, s ktorým žalobkyňa predložila preklad dokumentov v cudzom jazyku. Žalovaná teda o tomto predloženom preklade mala vedomosť a nenamietala ani nerozporovala nesprávnosť či nedostatočnosť či už formy alebo obsahu tohto prekladu. Za týchto okolností mal okresný súd predložený preklad akceptovať a hodnotiť ako relevantný, a to s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak teda žalovaná nepoprela pravdivosť predloženého prekladu či už z dôvodu obsahu alebo formy, mal súd považovať predložený preklad za nesporný a mal z neho pri rozhodnutí vychádzať.

28. Podľa odvolateľky okresný súd ohľadne zabezpečenia prekladu taktiež nepostupoval v súlade s procesnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Podľa § 155 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak podanie alebo dôkaz nie je v štátnom jazyku, súd vyzve toho, kto ich predložil, aby v určenej lehote zabezpečil preklad podľa osobitného predpisu; inak ho zabezpečí sám.

29. Okresný súd mal teda vyzvať žalobkyňu, aby predložila preklad dokumentov v cudzom jazyku podľa osobitného predpisu. V konaní však takáto výzva okresného súdu absentuje. Za takúto výzvu nemožno považovať oznámenie súdu na predvolaní na pojednávanie zo dňa 1.12.2016, že nevykoná preklad listinných dokladov. Uvedené oznámenie neobsahuje výzvu, aby žalobkyňa predložila úradný preklad dokumentov v cudzom jazyku. Z ustanovenia § 155 ods. 2 Civilného sporového poriadku následne vyplýva, že ak súd neurobí voči strane konania výzvu na predloženie úradného prekladu dokumentov v cudzom jazyku, musí súd tento úradný preklad zabezpečiť sám. Teda postupom okresného súdu, kedy tento nevyzval žalobkyňu na predloženie úradného prekladu predložených dokumentov a následne ani sám preklad týchto dokumentov nezabezpečil, je v rozpore s ustanovením § 155 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Porušenie tohto procesného ustanovenia má následne vplyv na rozhodnutie vo veci samej, pretože okresný súd zdôvodnil nepriznanie časti nároku žalobkyne práve absenciou úradného prekladu predložených listín v cudzom jazyku.

30. K samotnej dôvodnosti vyššie uvedených nákladov vynaložených zo strany žalobkyne ako aj ich príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou žalobkyňa v konaní poukázala na ustanovenie § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo. V občianskom práve platí princíp úplnej náhrady škody (restitutio in integrum), teda škodu je potrebné nahradiť vždy v plnom rozsahu, aby sa majetkový stav poškodeného dostal do stavu, aký tu bol pred vznikom škody. Poškodenému sa má vykompenzovať majetková strata do tej miery, aby sa eliminovali všetky negatívne dôsledky spôsobené vznikom škody. Za škodu je pritom potrebné považovať ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, najmä peňažného. Obsahom pojmu majetková škoda tak, ako ju jednotne zadefinovala judikatúra (R 55/1971), je zmenšenie majetku poškodeného.

31. Zároveň žalobkyňa podaným odvolaním napadla aj súvisiaci výrok o náhrade trov konania.

32. Žalovaný vo vyjadrení sa k odvolaniu žalobkyne navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. V dôvodoch vyjadrenia poukázal žalovaný na to, že žalobkyňa si v konaní pred súdom prvej inštancie uplatňovala nároky, ktoré nespádajú pod rozsah nárokov, ktorý platí za škodcu poisťovňa a teda žalovaný, ako aj nároky, pri ktorých nie je daná príčinná súvislosť medzi predmetnou dopravnou nehodou a nutnosťou či účelnosťou vynaloženia týchto nákladov. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaný predloženú dokumentáciu v nórskom jazyku preukazujúcu výšku a druh vynaložených nákladov nespochybňoval z dôvodu, že boli v inom než slovenskom jazyku, sa nezakladajú na pravde.

33. Žalovaný v podaní adresovaným súdu dna 27.1.2016 uviedol, že celkovo rozporuje predmetné listiny v inom než slovenskom jazyku, ktorými žalobkyňa odôvodňuje uplatňovaný nárok, a to aj z dôvodu, že sú v jazyku odlišnom od slovenského jazyka. Žalobkyňa potom, čo jej súd uložil povinnosť zložiť preddavok na vykonanie ňou navrhnutého dôkazu, t.j. prekladu predložených listín do slovenského jazyka, žalobkyňa tento preddavok nezložila, a tak súd prvej inštancie navrhovaný dôkaz nevykonal. Žalobkyňa následne predložila preklad listín z nórskeho jazyka do slovenského a tento preklad predložila súdu podaním zo dňa 9.1.2017. Pokiaľ ide o tento žalobkyňou predložený preklad, k uvedenému súd na pojednávaní dňa 18.1.2017 konštatoval svoje predbežné právne posúdenie nároku žalobkyne v rámci ktorého uviedol, že vo vzťahu ku škode, ohľadne ktorej žalobkyňa predložila listinné doklady v inom než slovenskom jazyku neuniesla svoje dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie príčinnej súvislosti a pokiaľ ide vôbec o vznik tejto škody a tiež predpoklad preukázania príčinnej súvislosti sa javí zo strany súdu nepreukázaný najmä v súvislosti s tvrdou škodou, pokiaľ ide o zakúpenie určitých liečiv a liekov. Vzhľadom na uvedené predbežné právne posúdenie súdu, už nebolo potrebné sa k týmto nárokom žalobkyne zo strany žalovaného ďalej vyjadrovať, a to aj vzhľadom na to, že žalobkyňa žiadne ďalšie dôkazy už nenavrhol.

34. Žalovaný poukázal aj na skutočnosť, že z prekladu listín predložených žalobkyňou nebolo zrejmé, kým boli vyhotovené, kedy boli vyhotovené a ktorých konkrétnych listín sa týkajú.

35. Pokiaľ však ide o nároky vyplývajúce z týchto listín, k tomu žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie opakovane uviedol, že tieto náklady, ktoré si žalobkyňa uplatňovala na základe listín v inom ako slovenskom jazyku, nie je možné považovať za náklady spojené s liečebným procesom žalobkyne ako poškodenej resp. náklady vzniknuté v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Žalobkyňa si v rámci týchto nákladov uplatňovala faktúry za mobilný telefón, poplatok za oneskorené zaplatenie inkasa, odkladanie pošty, dopravu z letiska, parkované, poplatok za umytie auta, ako aj poplatok za lekárske prehliadky, ktorým sa žalobkyňa podrobila pred nástupom do zamestnania. Žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázala, že tieto náklady boli účelnými a nevyhnutnými nákladmi, ktoré jej vznikli v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Žalovaný v rámci týchto nákladov poukazuje napr. na poplatok za povinné umytie auta, ktorý by, ak táto povinnosť skutočne bola daná, žalobkyňa mala bez ohľadu na to, či by k dopravnej nehode došlo alebo nie, pričom žalovaný poukázal aj na to, že zo sumy 1000 nórskeho korún, predstavovala čiastka 700 nórskeho korún poplatok za vnútorné čistenie interiéru auta.

36. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukázal aj na dôvody zamietajúcej časti rozsudku, ktorá odvolaním žalobkyne nebola napadnutá (náklady za jednolôžkovú izbu v kúpeľoch a náklady na zakúpený drogistický tovar).

37. Žalobkyňa vo vyjadrení sa k vyjadreniu žalovaného (v odvolacej replike) poukázala na to, že predmetom odvolacieho konania na základe podaného odvolania žalobkyne je už len náhrada nákladov, ktoré žalobkyňa v konaní špecifikovala ako skutočnú škodu v zmysle § 442 Obč. zákonníka. K námietkam žalovanej týkajúcim sa preukázania nákladov na jednotlivé lieky, ako aj dôvodnosti náhrady za príplatek za jednolôžkovú izbu sa žalobkyňa nevyjadřila, nakoľko z podaného odvolania je zrejmé, že posúdenie týchto nárokov zo strany okresného súdu žalobkyňa rešpektuje a nedomáhala sa podaním odvolaním zmeny rozhodnutia. Námietky žalovanej vo vyjadrení smerujú mimo obsah podaného odvolania. K prekladu dokumentov v nórskom jazyku, ako aj správnosti postupu okresného súdu ohľadne zabezpečenia tohto prekladu žalobkyňa trvá na dôvodoch uvedených v odvolaní a nemá dôvod vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalovaného čokoľvek zmeniť. Žalobkyňa trvá na tom, že po predložení prekladu, ktorý bol prehľadne riadne označený a dostatočne podrobne popísaný v príslušnom podaní žalobkyne, žalovaná poznajúc obsah a formu tohto prekladu tento nenamietala.

38. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné a to bez nariadenia pojednávania v rozsahu uvedenom v § 379 a § 380 C.s.p. v napadnutej zamietajúcej časti III. výroku o zaplatenie sumy 595,89 eur s príslušenstvom a výroku o trovách konania bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1,2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP,

príčom z obsahu odvolania možno vyvodíť aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie sumy 595,89 eura s príslušenstvom, ktorú škodu žalobkyňa preukazovala predložením dokladov preukazujúcich vynaloženie nákladov v nórskom jazyku a následne tento preklad dokumentov v cudzom jazyku predložila samotná žalobkyňa.

39. Žalobkyňa v odvolaní tvrdila, že žalovaná pravdivosť predloženého prekladu nepoprela a preto mal súd považovať tento preklad za nesporný a mal z neho pri rozhodnutí vychádzať. Zároveň namietala, že okresný súd nepostupoval v súlade s ust. § 155 ods. 2 Civilného sporového poriadku, že preklad týchto dokumentov nezabezpečil sám.

40. K týmto odvolacím námietkam odvolací súd udáva nasledovné: Žalovaný v žiadosti o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a zároveň vyjadrení sa k žalobe zo dňa 11.4. 2016 čl. 135 spisu namietal, že pokiaľ sa žalobkyňa domáha nárokov, ktoré preukazuje listinnými dôkazmi v inom ako štátnom jazyku, súd je povinný najskôr pribrať prekladateľa na preklad listinných dôkazov predložených do súdneho spisu účastníkmi konania vyhotovených v inom ako štátnom jazyku s výnimkou českého (§ 51 ods. 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Zz. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy).

41. Zároveň poukázal na dôvody uznesenia Najvyššieho súdu SR z 25.11.2013 sp.zn.7Cdo 16/2013, že uvedenú povinnosť má súd bez ohľadu na to, či dôkaz listinou vykoná alebo ho nevykoná, pretože právom účastníka je vyjadriť sa k návrhom na dôkazy, t.j. či a prípadne z akých dôvodov súd má alebo nemá určitý dôkaz vykonať (§ 123 O.s.p.).

42. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 15.4.2016 čl. 137 spisu vyplýva, že po oboznámení sa ospravedlnenia žalovaného z neúčasti na pojednávaní a písomného vyjadrenia žalovaného, týkajúceho sa prekladu listinných dokladov, ktoré nie sú uvedené v slovenskom jazyku, zástupkyňa žalobkyne uviedla, že buď žalobkyňa zabezpečí preklad listinných dokladov, ktoré nie sú uvedené v slovenskom jazyku, alebo podá dispozitívny návrh v tomto smere. Žalobkyňa vo vyjadrení sa čl. 142,143 spisu poukázala na to, že žalovaný až v súdnom konaní o náhradu škody požaduje preklad žalobkyňou predložených listinných dôkazov. Pokiaľ súd zväži, že je nutné preklad žalobkyňou predložených listinných dôkazov do slovenského jazyka navrhla žalobkyňa, aby tento preklad zabezpečil súd. Následne prvoinštančný súd z výpisu zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov zisťoval tlmočníka z nórskeho jazyka, napokon sa súdu podarilo zabezpečiť prekladateľku z nórskeho jazyka do jazyka českého (čo je v súlade s § 51 ods. 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom poriadku). Zároveň uznesením č.k. 19C 86/2013-153 spisu zo dňa 7.júla 2016 uložil žalobkyňu povinnosť zložiť preddavok na vykonanie dôkazu, v súlade s ust. § 253 ods.1,2 CSP ako aj s poučením podľa ust. § 253 ods. 3 CSP, že pokiaľ sa v lehote určenej súdom preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná.

43. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 28.10.2016 predniesol, že podľa jeho vedomostí žalobkyňa medzičasom požadovaný preddavok na trovy dôkazu zaplatila, nemá však o tom doklad. Pojednávanie zo dňa 20.10.2016 bolo následne odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania prekladom listinných dôkazov po zistení, či žalobkyňa medzičasom preddavok na navrhovaný preklad predložila.

44. Súd prvej inštancie následne v predvolaní na pojednávaní zo 1.12.2016, ktoré bolo vytýčené na deň 18.1.2017 o 9.15 hod. oznámil, že v súlade s ust. § 253 ods. 3 CSP navrhovaný dôkaz preklad listinných dokladov nevykoná. Žalobkyňa k poslednému písomnému podaniu z 9.1.2017 predložila „preklady listinných dokladov“ z ktorých nebolo zrejmé, kým boli vyhotovené, kedy boli vyhotovené, ktorých konkrétnych listín sa týkajú.

45. Podľa § 155 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak podanie, alebo dôkaz nie je v štátnom jazyku, súd vyzve toho, kto ho predložil, aby v určenej lehote zabezpečil preklad podľa osobitného predpisu; inak ho zabezpečí sám.

46. Žalobkyňa navrhla súdu vykonať preklad predložených listinných dôkazov v nórskom jazyku do jazyka slovenského súdom, avšak súdom určený preddavok nezložila, preto správne okresný súd postupoval, ak v súlade s ust. § 253 ods. 3 CSP navrhnutý dôkaz nevykonal. Pokiaľ prvoinštančný súd na listinné dôkazy predložené v inom než štátnom jazyku (súčasne nie v českom jazyku podľa § 51 ods. 5 vyhlášky o Spravovacom poriadku) neprihliadol z dôvodu, že nebola splnená podmienka odbornej spôsobilosti toho, kto preklad listinných dôkazov uskutočnil, nedopustil sa procesného pochybenia v predmetnom spore.

47. Odvolací súd preto v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti III. výroku o zaplatenie sumy 595,89 eura s prísl. týkajúcich sa nárokov poplatkov za telefón 9/2011, 11/2011, 12/2011 vo výške 127,89 eura, poplatku za oneskorené zaplatenie inkasa vo výške 105,46 eur, poplatkov za ukladanie pošty od 6.9. do 29.2.2012 vo výške 69,90 eura, dopravy z letiska vo výške 53,43 eur, parkovného za 18 dní a povinné umytie auta vo výške 167,37 eura, poplatkov za povinné lekárske prehliadky pred nástupom do zamestnania vo výške 71,84 eur, spolu vo výške 595,89 eur ako vecne správny potvrdil.

48. Prvoinštančný súd rozhodol o trovách konania vychádzajúc z pomeru úspechu žalobkyne a žalovaného v spore podľa § 255 ods. 2 CSP.

49. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

50. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že sú naplnené dôvody hodné osobitného zreteľa, pre uplatnenie moderačného práva upraveného v ust. § 257 CSP. Dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom odvolací súd v predmete sporu, ktorým je nárok žalobkyne uplatnený titulom náhrady škody, ktorá žalobkyni vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou z 30.8.2011 pri prevádzke motorového vozidla vinníkom L. T., ktorý mal u žalovaného v čase nehody uzatvorené povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom podľa zákona č. 381/2001 Z.z.. Odvolací súd preto podľa ust. § 388 CSP zmenil rozsudok v IV. výroku o trovách konania tak, že stranám sporu v súlade s ust. § 257 CPP náhradu trov konania nepriznal. Aj nárok o náhrade trov odvolacieho konania je odôvodnený v ust. § 257 v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

51. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posl. veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).